

El senyor Barrachina Ros:

...que más baratas se obtenían aquí. Conteste, señor presidente: ¿tiene usted las facturas o es usted parte de la trama...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies...

El senyor Barrachina Ros:

...si no el jefe? *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà la vicepresidenta del Consell. Quan vosté vullga, vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, president.

Mire, jo, de veritat, n'hi ha qüestions que em costa d'entendre, no? Em costa d'entendre eixa defensa que fa vosté, senyor Barrachina, quan té tres expresidents de la Generalitat, un ja condemnat i dos que estan ara mateixa en processos judicials. *(Aplaudiments)* És difícil, de veritat, d'entendre, perquè crec que vosté no s'ha adonat encara del que ha passat en estos últims anys.

El que ha passat, i que de veritat crec que hauríem de posar en valor, és eixe trencament d'un bipartidisme del passat que, gràcies a la pluralitat política, també ha vist com s'han pogut fer moltíssimes mesures que el seu mateix partit, el Partit Popular, no va prendre mai en cap moment. Els seus tres expresidents estaven molt còmodes, sense, per exemple, publicar les factures de caixa fixa; o estaven molt còmodes sense dir-li a la ciutadania i a este parlament amb qui es reunien i amb qui no, i de què anaven a parlar, per exemple. És més, estaven tan centrats en amagar-ho que no li feien fer arribar la informació als diputats de l'oposició que estaven aquí assentats.

Eixe és el seu Partit Popular, senyor Barrachina. Eixes són les males pràctiques que, per sort, hem deixat ja en el passat. Un passat del qual vostés encara estan atrapats. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuarem amb la sessió de control. Ara amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Compromís, realitzarà la síndica, la il·lustre diputada...

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

President, em pots apagar el micro, que jo no puc?

El senyor president de les Corts Valencianes:

Sí, sí, perdó. Disculpe.

Quan vosté vullga, senyoria.

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera de les Corts Valencianes, senyora María José Salvador Rubert)

La senyora Robles Galindo:

Ui! Hola, presidenta. Què tal?

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Quan vullga, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Bon dia, president.

Vaig a començar explicant una cosa: rellotges, me'ls pague jo. Que ningú es preocupe. A mi no me'ls regalen. En aquest costat d'ací, algun regalet cau de tant en tant, algun regalet. *(Aplaudiments)* Ara aniré ahí.

Jo..., em van a perdonar, però vaig a trencar la meua intervenció perquè ara mateixa tinc vergonya aliena. Jo no sé si és que el senyor Benavent no li sona a esta gent, el *yonqui del dinero*, perquè és que va eixir condemnat ahir i el va posar el Partit Popular, el Partit Popular, *(aplaudiments)* en tots els llocs en què va saquejar, de totes les institucions, en tots. Home... Jo no sé si és que el present de vegades no compta per a alguna gent.

Dit això, senyor president, per a Compromís és fonamental preguntar-li pel full de ruta que anem a tindre d'ací a final de legislatura. Perquè, malgrat el soroll, per a nosaltres és fonamental continuar enfortint els serveis públics que li donem a la ciutadania. És fonamental garantir el poder adquisitiu de cada una de les famílies del País Valencià. I és fonamental continuar lluitant contra el canvi climàtic, que és un problema que tenim damunt de la taula, al qual no estem

fent front d'una manera totalment valenta com voldríem des del nostre partit.

Dit això, nosaltres som conscients que hem anat treballant en esta línia durant molt de temps i continuarem fent-ho amb més impuls, sent molt més agosarades en el següent Botànic. Perquè tindrem una ampla majoria, molt més ampla que la que hem tingut fins ara. *(Veus)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories, pregue silenci.

La senyora Robles Galindo:

Sobretot, perquè hem sigut capaços de superar molts obstacles. El primer, l'herència que ens va deixar el Partit Popular, seguit d'afrontar una pandèmia com es va afrontar, des d'una mirada social. I ara estem afrontant tots els problemes que ens porta una guerra que tenim en marxa.

I ara, el dia 28, que ningú es preocupe, sabem que tenim un nou obstacle, president. Però també sabem que, amb l'ajuda dels valencians i de les valencianes, nosaltres mirarem cap al futur. Perquè l'obstacle que ens estan plantejant és mirar cap al passat, però no el passat de 2015, que és del que estan parlant ací; estan amagant la realitat. Estan parlant del passat de més enllà del 1978. És que hi ha gent que diu: «No, són nostàlgics». No, no són nostàlgics. El que estan fent és una lluita directa contra els drets i totes les llibertats que hem lluitat durant tota la vida que jo tinc coneixement. *(Aplaudiments)*

Però és que, clar, quan els valencians i les valencianes hem de fer front a això..., sobretot, sobretot, vull puntualitzar en les valencianes. Perquè les valencianes tenim un govern, a hores d'ara, que va posar en marxa un pacte contra la violència masclista, perquè és una xacra que tenim en la societat. I l'alternativa davant d'este govern que ens estan proposant és un candidat condemnat per violència masclista a la Generalitat. I que ningú s'enganye, que els que estan xillant ací el faran vicepresident si tenen la mínima oportunitat. *(Aplaudiments)* Perquè ells són l'alternativa que estan proposant. I per això xillen tant, perquè no la poden explicar. Perquè estos, per tornar a pillar les claus de la caixa, faran el que siga, el que calga, president.

Pero miren, mírenme a los ojos. Porque yo soy madre de dos hijos y sé perfectamente lo que es un embarazo, no como un vicepresidente que hay en Castilla-León, que no tiene ni idea de lo que son *tots els drets, tot el que hem lluitat les dones per decidir sobre els nostres cossos i les nostres vides sense que ningú (aplaudiments) vinga a dir-nos com hem de tindre la nostra vida.* Sense que ningú ens ho puga dir. I no anem a donar ni un pas enrere. Anem a lluitar amb ungles i amb dents per tots els drets que ens han costat d'aconseguir sang, suor i llàgrimes.

Però sobretot lluitarem amb els nostres vots, vicepresidenta. I en eixos vots hem de tindre molt clar que el Partit Popular no tardarà ni un segon, ni un sol segon, en regalar-li una vicepresidència a un maltractador si té l'oportunitat. Però, sobretot,

no tardarà ni un segon a negociar amb els nostres drets. *Esa, esa es la alternativa* que aquesta gent ens està proposant.

Però, sobretot, mireu-los. Perquè el Partit Popular què va a tornar a fer quan arribe a les institucions, si és que arriba algun dia? *(Veus)* Vint anys...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories.

La senyora Robles Galindo:

...ens han deixat vore-ho. Vint anys ens han deixat vore-ho. Tres, tres expresidents, com bé deia la vicepresidenta, o condemnats o en el seient dels jutjats. Per corrupció, eh? Per corrupció. I torne a dir. El senyor Benavent, el *yonqui del dinero*, serà que el va posar, no sé, algú. Es recorden d'ell? Perquè jo tinc molt clar d'on venia. I fent *trapicheos* en escoles, eh? Que no s'obliden d'això.

Per això, president, nosaltres volem una ampla majoria que garantisca que tingam llibres gratuïts quan ve una crisi i que no tingam retallades en educació. Que tingam sanitat pública i que no tinguen empreses els seus col·legues...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Vaja finalitzant, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

I sobretot, sobretot, que els diners públics vagen a millorar la vida de tota la gent i no a les butxaques dels quatre col·legues que tenen.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per donar resposta a la pregunta, té la paraula el molt honorable president.

El senyor president del Consell.

Moltes gràcies, senyora Robles.

És ben cert que nosaltres, quan arribàrem a este govern, teníem una ambició clara, i era superar totes les crisis que s'havien produït i que havien afectat fonamentalment la majoria social. I el canvi ha funcionat. El canvi ha funcionat en termes socials i en termes econòmics.

Perquè, mire, sí que hi ha una qüestió que és especialment rellevant, i és que, històricament, sempre s'havia dit que els partits progressistes governaven millor l'àrea social, però no governàvem bé l'àrea econòmica. I, realment, el que ha estat un èxit, a més, ha sigut que tot allò que té a vore amb l'àrea econòmica s'ha millorat. Tots els indicadors econòmics i socials. Imagine's vosté, per un moment, que això haguera sigut d'una altra manera. Però ha estat aixina.

I ha estat aixina perquè el que s'ha generat és una qüestió que estos dies, quan estàvem amb el conseller d'economia i amb la consellera d'infraestructures, estàvem en Alemanya, ens ho reconeixien, i és confiança. Es diu confiança. I, en eixe sentit, és molt important haver aconseguit estabilitat social, estabilitat política; vuit pressupostos en vuit anys, això no ho ha aconseguit cap de les quatre autonomies més grans d'Espanya. L'única, la Comunitat Valenciana. I això ha generat, a través, a més, del diàleg social, a través de l'acord entre sindicats i empresaris, ha aconseguit generar un clima molt favorable per a les inversions.

I per això..., entre altres coses, per descomptat, no és només una qüestió de caràcter institucional, però sens dubte ha ajudat decisivament. Hem tingut la sort de poder tindre la més gran inversió industrial que s'ha produït en Espanya, la gigafàbrica de Sagunt. Però hem aconseguit, sobretot, a més, gràcies a l'acord social que hi ha hagut amb Ford, hem aconseguit guanyar-li la partida a Alemanya en la instal·lació de l'electrificació de Ford a Espanya. Això són..., només eixos dos elements denoten clarament el que ha estat l'avanç en esta comunitat.

I, a més a més, reforce una idea que ahir vaig tenir la sort de compartir amb el president de Baixa Saxònia i és com d'important és l'estructura de l'estat. És fonamental avançar en el federalisme. Perquè li vaig dir una cosa, estes inversions i moltes altres, si no hi haguera autogovern, si l'autogovern no fora capaç d'intentar tindre una mirada més potent, no es produïrien, perquè ha passat en la història. Per tant, este any, que hem acabat de celebrar el quaranta aniversari, és un moment també per a reafirmar el pes que té l'autonomia, el pes que té l'autogovern. Ara, es tracta, en estos mesos, d'agilitzar al màxim allò que és el pressupost més social i més important de la història de la Comunitat Valenciana. Per tant, no estem per a perdre un minut. Nosaltres no estem en *modus* electoral, estem en modo intentar invertir al més ràpidament possible i intentar posar en marxa tot allò que està previst en uns pressupostos que són uns pressupostos molt positius per a la Comunitat Valenciana. I això és el que anem a fer, i hui, per raons personals, no pot estar el conseller d'hisenda, però ha fet un esforç que li vam encomanar des del govern, i ho ha fet. Ja està obert el pressupost i, per tant, a partir d'ara ja es pot començar a llançar les convocatòries i a treballar per a invertir al màxim.

Per tant, jo crec que el que s'ha fet en este temps, com vosté deia, ha sigut extraordinàriament d'avanç social. Hem estat intentant generar ocupació, s'ha generat més ocupació que en cap altre lloc d'Espanya en termes relatius. Ha sigut, esta comunitat també, la que ha generat els més grans avanços socials. Podríem estar parlant, i els molesta molt que parlem d'estos indicadors, però, clar, és que s'ha multiplicat per tres la dependència, les persones ateses per dependència. S'ha multiplicat més per dos les persones ateses en la renda bàsica i, a més, tenim ara també la renda valenciana i tenim

també l'Ingrés mínim vital. Vull dir, és evident que hi ha hagut un canvi social, és evident que estem en un procés de transformació, però, al mateix temps, també som conscients que no és suficient, que no és suficient. I tenim grans objectius. Vam començar amb esta gratuïtat de 0 a 2 anys. El de 2 anys ja és gratuït. Escolte, és que hi ha moltes comunitats d'Espanya, pràcticament totes, que no és aixina. O els llibres de text gratuïts, que a molts no afecten, però és una realitat. Però és que, a més a més, ara seran també en batxillerat. Escolte, això són realitats. Estem parlant d'allò que de veritat li interessa a les persones. I ahí estem, i ahí estarem.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, president.

Té la paraula la síndica del Grup Parlamentari Ciudadanos, Mamen Peris, a la qual li donem la benvinguda i l'enhorabona en esta nova responsabilitat al capdavant del seu grup parlamentari.

La senyora Peris Navarro:

Bon dia.

Buenos días, *president*.

Me va a permitir hoy la licencia que mis primeras palabras como síndica de Ciudadanos sean para mi familia presente hoy aquí, que han estado, estarán, yo creo que, en el futuro, siempre, apoyándome en esta noble y apasionante tarea que es la política, y en especial a mis padres. Decía Rousseau que un buen padre vale por cien maestros. Gracias por los valores y principios en los que me habéis educado. *(Aplaudiments)*

Presidente, asumo esta responsabilidad con humildad, sin miedo, sin complejos. Voy a dar el 200% para defender un espacio propio del que nunca debimos desviarnos. Ni líneas rojas, ni pactos donde no se asuman los posicionamientos liberales y progresistas, y, sobre todo, pactos que no se cumplan, *president*. Un partido liberal serio, no como otros que lo usan sin practicar esa ideología, no mercedea con sillones, pacta ideas y propuestas. No tiene miedo a abordar temas complejos y nunca se queda de perfil cuando pretenden retroceder en derechos y libertades. Llega a acuerdos y se compromete a estar para que se cumplan. La verdad por delante, *president*. Respeto y, como motor, la ilusión para una sociedad valenciana mejor y en plena libertad. Esa es la línea del nuevo Ciudadanos en mayúsculas.

President, hui, la pregunta de sessió de control és: quin tipus de presidència volia vosté o pensa que desitgen els valencians? Una presidència lligada a un Botànic, plena, de vegades, de polítiques sectàries i que sols representen a una part de la societat valenciana, o una presidència que aposte per polítiques d'unió i tolerància que sí que represente a tots els valencians? *(Aplaudiments)*